

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัยของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงเรียก ทรงเลือกและส่งออกไป

2010

วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2010 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2405

วาทิตยที่ 2 เทศกาลมหาพรต ปี C

พระวาจา (ลก 9:28ฯ-36)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงพาเปโตร ยอห์น และยากอบ ขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐานภาวนา ขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนาอยู่นั้น ลักษณะของพระพักตร์เปลี่ยนไปและฉลองพระองค์มีสีขาวเจดจ้า ทันใดนั้น บุรุษสองคนคือโมเสสและประกาศกเอลียาห์มาสนทนากับพระองค์ ทั้งสองคนปรากฏมาในสิริรุ่งโรจน์ กล่าวถึงการจากไปของพระองค์ ที่กำลังจะสำเร็จในกรุงเยรูซาเล็ม เปโตรและเพื่อนที่อยู่ด้วยต่างถึงง่วงนอนมาก เมื่อตื่นขึ้นก็เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ และเห็นบุรุษทั้งสองคนยืนอยู่กับพระองค์ ขณะที่บุรุษทั้งสองคนกำลังจะจากพระเยซูเจ้าไป เปโตรทูลพระองค์ว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ที่นี่สบายน่าอยู่จริง ๆ เราจงสร้างเพิงขึ้นสามหลังเถิด หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส อีกหลังหนึ่งสำหรับประกาศกเอลียาห์”

ครอบครัวมัจฉาชีพ

สร้างอุทิศ เปาโล วิชัย ประสูตร์แสงจันทร์

โรชาเลีย เหริยญาฬ้า ประสูตร์แสงจันทร์

โยเซฟ เกษม มัจฉาชีพ

เขาไม่รู้ว่ากำลังพูดอะไร ขณะที่เขากำลังพูดอยู่นั้น เมฆก้อนหนึ่งลอยมาปกคลุมเขาไว้ เมื่ออยู่ในเมฆ เขากลับมาก เสียงหนึ่งดังออกมาจากเมฆว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรของเรา ผู้ที่เราได้เลือกสรร จงฟังท่านเถิด" เมื่อสิ้นเสียงนั้นแล้ว ศิษย์ทั้งสามก็เห็นพระเยซูเจ้าเพียงพระองค์เดียว เขาเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ ไม่ได้บอกเรื่องที่เขาเห็นให้ผู้ใดรู้เลยในเวลานั้น

หัวข้อ	พันธสัญญาของพระเจ้าและการเปลี่ยนแปลงชีวิตสู่สิริรุ่งโรจน์
ธรรมล้ำลึก	พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์
ท่าที	การเชื่อฟังพระเยซูเจ้าและใส่ใจในการรับฟังพระวาจาของพระองค์
การดำเนินชีวิต	เราจะติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความกล้าหาญ และยอมรับความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ

บทอ่านที่หนึ่ง : - ปฐก 15:5-12, 17-18

อับราฮัมเชื่อในพระเจ้า ท่านเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ ในวันนั้น พระองค์ทรงกระทำพันธสัญญากับเขา

บทอ่านที่สอง : - ฟป 3:17 - 4:1

นักบุญเปาโลได้ปฏิบัติตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า ท่านยืนยันว่าผู้ที่เชื่อในพระคริสตเจ้าจะมีส่วนในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์

พระวรสาร : - ลก 9:28-36

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้อธิษฐานภาวนา และน้อมรับความทุกข์ยากลำบากในชีวิตประจำวัน เพื่อเราจะได้เข้าสู่พระสิริรุ่งโรจน์พร้อมกับพระองค์

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010

พิธีขอพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	กัณฑ์เทศน์	เชิญของถวาย
07.00 น.	พ่ออุทจน์	คามิลเลียน	คุณทรงศรี - คุณนันทิษา	คุณสมพร	คุณอำพร
09.00 น.	พ่อจ้าวัด	ยาวชน	ยาวชน - ยาวชน	ยาวชน	ยาวชน
19.00 น.	พ่อหนอต	อัครบูรณ	คุณทิพย์ - คุณสมพร	คุณจันทร์เพ็ญ	คุณวิจิตร

-- จากพระวาจาสู่ชีวิต --

พระเยซูเจ้าทรงพาเปโตร ยอห์น และยากอบขึ้นภูเขา "เพื่อ
อธิษฐานภาวนา" ขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนานอยู่ พระองค์ทรงเห็น
"การจากไป" ของพระองค์ ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นที่กรุงเยรูซาเล็มอย่าง
ชัดเจน

"การจากไป" ตรงกับภาษากรีก *exodos* (เอกซ์ซอดอส)
และตรงกับภาษาอังกฤษ *exodus*

คำ *exodus* มีความหมายลึกซึ้งทางศาสนา เพราะเป็นการ
เดินทางผจญภัยของชนชาติหนึ่งที่มีมอบความหวังใจทั้งหมดไว้ในพระเจ้า
แล้วออกเดินทางจากแผ่นดินอียิปต์ที่อุดมสมบูรณ์ มุ่งหน้าสู่ถิ่น

ทุรกันดารในทะเลทรายที่ไม่มีใครรู้จัก แต่สุดท้ายแล้วพระองค์ทรงนำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระ
สัญญา พระเยซูเจ้ากำลังทำ *exodus* โดยมุ่งหน้าสู่กรุงเยรูซาเล็มและไม้กางเขน

แม้จะมีกางเขนรออยู่เบื้องหน้า แต่การสนทนากับโมเสสและเอลียาห์ ทำให้พระองค์มั่นใจพระทัย
ว่า หลัง *exodus* ของชาวอิสราเอลยังมีแผ่นดินแห่งพระสัญญาอันใด หลังความตายบนไม้
กางเขน ก็มีความรุ่งโรจน์แห่งการกลับคืนชีพรอคอยพระองค์อยู่ ฉะนั้น แท้กับว่าบุคคลสำคัญ
ที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาวอิสราเอลได้ยืนยันกับพระองค์ว่า "ทรงมาถูกทางแล้ว"

ขณะที่เปโตรกำลังทูลเสนอพระเยซูเจ้าให้สร้างเพิงสามหลังนั้น "เมฆก้อนหนึ่งลอยมาปกคลุม
เขาไว้" พร้อมกับมีเสียงดังออกมาจากเมฆว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรของเรา ผู้ที่เราได้เลือกสรรจงฟัง
ท่านเถิด"

สำหรับชาวยิว "เมฆ" หมายถึง "พระเจ้า" ดังที่หนังสืออพยพเล่าไว้ว่าระหว่างเดินทางออก
จากอียิปต์ "ในเวลากลางวัน พระยาห์เวห์เสด็จนำหน้าเขาเหมือนเสาเมฆเพื่อชี้ทาง" (อพย 13:21)
"พระยาห์เวห์เสด็จมาในเมฆ" เพื่อประทานศิลาจารึกพระบัญญัติเป็นครั้งที่สอง (อพย 34:5) และเสด็จ
มาที่สักการสถานโดย "เมฆปกคลุมกระโจมนัดพบ และพระสิริรุ่งโรจน์ของพระยาห์เวห์อยู่เต็มกระโจมที่
ประทับ" (อพย 40:34)

ส่วนเนื้อหาของเสียงจากเมฆข้างคล้ายคลึงกับเสียงจากสวรรค์เมื่อคราวที่ทรงรับพิซีลล้าง ณ
แม่น้ำจอร์แดนเป็นอย่างยิ่ง นั่นคือ "ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา" (ลก 3:22)
ต่างกันก็ตรงที่ครั้งนี้ เสียงนั้นตรัสกับศิษย์ทั้ง 3 คน ไม่ใช่กับพระเยซูเจ้า และคำว่า "ท่านเป็นบุตรที่รัก
ของเรา" ถูกแทนที่ด้วยคำว่า "ผู้ที่เราได้เลือกสรร" ซึ่งทำให้ความหมายของ "ผู้รับใช้ที่ต้อทนทุกข์"

ตามคำทำนายของประกาศอิสยาห์แจ่มชัดมากยิ่งขึ้น (อิสย 42:1) และที่สำคัญ คำว่า "เป็นที่โปรดปรานของเรา" ถูกแทนที่ด้วยคำว่า "จงฟังท่านเถิด" แล้วใครล่ะคือผู้ที่ต้องฟังถ้าไม่ใช่ "บรรดาศิษย์"

สิ่งที่พระเจ้าทรงสั่งให้บรรดาศิษย์ "เชื่อฟัง" ก็คือสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรง "เลือก" นั่นคือ "หนทางของไม้กางเขน"

บัดนี้คำอธิษฐานภาวนาของพระองค์ได้รับการตอบสนองแล้ว พระองค์มีพระทัยเต็มร้อยว่า "กางเขน" คือพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าจริง ๆ

มีข้อสังเกตว่าเหตุการณ์เหล่านี้คงเกิดขึ้นเวลากลางคืน เพราะว่า "เปโตรและเพื่อนที่อยู่ด้วยต่างก็ง่วงนอนมาก" แต่เมื่อ "ตื่นขึ้น" พวกเขา "ก็เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์และเห็นบุรุษทั้งสองคนยืนอยู่กับพระองค์"

พระเจ้าประทานโอกาสให้เรา "ตื่นขึ้น" ดังเช่น

1. ความทุกข์โศกเศร้า ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม อาจช่วยเขย่าหัวใจของเราให้ตื่นขึ้นได้ และน้ำตาจะช่วยให้เรามองเห็นประกายแห่งความรุ่งโรจน์ ที่รอเราอยู่หลังมรสุมร้ายพัดผ่านไปแล้ว

2. ความรัก จะช่วยให้เราหลุดจากโลกของตัวเองแล้วตื่นขึ้นมา "คิดถึงผู้อื่น" ความรักช่วยให้เรามองเห็นโลกกว้างกว่าและไกลกว่าชนิดที่ "คนเห็นแก่ตัว" ไม่มีทางได้เห็น

ที่สุด เมื่อเราไม่อาจเผชิญหน้ากับปัญหามืดแปดด้านได้ตามลำพัง หรือเพราะถูกทดลองหนักจนเกินกำลัง เมื่อนั้นเราจะตื่นขึ้นและเรียกหาพระเจ้า "ข้าแต่พระเจ้า โปรดให้ลูกตื่นเฝ้าพระองค์อยู่เสมอเถอญ"

-- ข้อตั้งใจ --

1. ข้าพเจ้าจะติดตามพระเยซูเจ้าด้วยความกล้าหาญ และยอมรับความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ
2. ข้าพเจ้าจะนบถเชื่อฟังพระเยซูเจ้า และแบกกางเขนติดตามพระองค์ทุกวัน
3. ข้าพเจ้าจะอธิษฐานภาวนาบ่อย ๆ

ความรักของพระเจ้า

สัมพันธนิสิตแพทย์

“นี่คือบทบัญญัติของเรา

เราให้ท่านทั้งหลายรักกันเหมือนดังที่เรารักท่าน”

(ยอห์น 15:12)

พระเยซูตรัสกับเรา ให้เรารักกันและกัน ดังที่พระองค์ทรงรักเรา แล้วพระองค์ทรงรักเราอย่างไร ผู้คนในโลกมากมายต่างโหยหาความรัก หลายคนคิดว่าไม่มีใครรักฉัน หลายคนผิดหวังกับการรักเขาข้างเดียว หลายคนทุกข์กับรักที่ไม่สมหวัง ในขณะที่หลายคนยังสงสัยว่า ความรักคืออะไร

พระเจ้าทรงตอบเราในจดหมายของนักบุญเปาโลว่า ความรักยอมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง ไม่หยาบค้าย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่ฉุนเฉียว ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื้อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง (1 คร 13:4-7)

แล้วพระองค์ทรงรักเราอย่างไร ในหนังสือเรียนวิชาสังคม เมื่อกล่าวถึงความรักของพระเจ้าในศาสนาคริสต์ เรามักจะพบข้อความทำนองที่ว่า พระเจ้าทรงรักเรา และมอบพระบุตรแต่องค์เดียว ลงมาอมตาศยบนไม้กางเขน เพื่อลบล้างบาปของเราทุกคน

ถูกต้องแล้ว นี่เป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุด “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตของตนเองเพื่อมิตรสหาย ท่านทั้งหลายเป็นมิตรสหายของเรา ถ้าท่านทำตามที่เราสั่งท่าน (ยอห์น 15:13-14) เราสั่งท่านทั้งหลาย ดังนี้ว่า ท่านทั้งหลายจงรักกัน” (ยอห์น 15:17)

ความรักของพระเจ้าเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นสิ่งเล็กน้อยที่เราสัมผัสได้ในทุกห้วงขณะของชีวิต เป็นประสบการณ์ส่วนตัวของแต่ละคน และในบางครั้งอาจดูเหมือนเป็นเรื่องบังเอิญ แต่เป็นเรื่องบังเอิญที่บังเอิญเข้ามาในช่วงเวลาที่เหมาะสมมากที่สุด

ผมมีโอกาสสัมผัสความรักของพระเจ้าผ่านเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งผมอยากนำมาบอกเล่า เมื่อผมต้องสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตรด้วยวิธีรับตรงในวันแรก ผมรู้สึกท้อแท้ หดหู่ ห่อเหี่ยว หมดสิ้นซึ่งกำลังใจและความหวัง วันรุ่งขึ้น ข้อสอบวิชาฟิสิกส์อันหนักหน่วง ทำให้ผมเป็นกังวลมาก เพราะจะทำได้ข้อสอบในวิชาอื่นได้ แต่วิชาฟิสิกส์เพียง 20 ข้อมีน้ำหนักถ่วงถึง 100 คะแนน ในเย็นวันแรกของการสอบ

ผมต้องไปร่วมงานเลี้ยงที่บ้านญาติผู้ใหญ่คนหนึ่ง ซึ่งได้เชิญบรรดาเดวิดและซาเลเซียนมาร่วมด้วย ผมไม่ได้ร่วม
สังสรรค์พูดคุยกับใคร หรือแม้แต่จะอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบในวันรุ่งขึ้น ผมได้แต่นั่งคนเดียวเงียบๆ
ท้อแท้ สิ้นหวัง และหมดกำลังใจ เมื่องานเลี้ยงใกล้จะเสร็จสิ้นลง คุณแม่ของผมคะยั้นคะยอแกมบังคับให้ผม
ออกไปรับฟังบทเพลง ซึ่งบรรดาสามเดวิดจะขับร้องเป็นการแสดงความขอบคุณที่ได้รับเชิญมาร่วมงานในครั้งนี้
ผมออกไปรับฟังด้วยความไม่เต็มใจเท่าใดนัก

แม้บทเพลงหลายบทถูกขับขานอย่างไพเราะ แต่มันผ่านโสตประสาทของผมไปเฉยๆ จนสุดท้ายมีวรรค
หนึ่งของบทเพลงกระทบหูเข้าสู่สมองของผม จนทำให้ผมถูกดึงออกจากวงค์ "ฝันนั้นดูไม่อาจจะเป็นจริง แต่
หากเป็นที่พอพระทัย ฝันนั้นไม่ไกลเกินไป..."

เพียงเท่านั้น ผมมีความท้อแท้ทั้งหมดสิ้น และรู้สึกสิ้นใจอย่างประหลาด หากพระเจ้าประสงค์ให้เรา
สอบติด เราก็จะต้องสอบติด ทั้งหมดมีเท่านี้ ทุกๆ อย่างเป็นไปตามความรักของพระองค์ รุ่งขึ้นผมทำ
ข้อสอบที่เหลือด้วยความสบายใจ เลิกกังวล คำตอบทุกข้อที่ส่งลงไปในกระดาษคอมพิวเตอร์ผมฝากไว้กับ
พระองค์ พร้อมกับความพยายามทบทวนบทเรียนที่เตรียมตัวมาตลอด ในที่สุด อาศัยความรักและตามนำ
พระทัยของพระองค์ ผมจึงได้เข้ามาศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรื่องราวความรักของพระเจ้า ที่พระองค์โปรดเมตตาให้ผมได้รับ แม้อาจจะดูเป็นเรื่องบังเอิญ ธรรมดา
และเรียบง่าย แต่ความเรียบง่ายเหล่านี้ทำให้ไม่มีสิ่งอันมาปิดบังความรักของพระเจ้าได้เลย

(จากหนังสือ : แม่พระยุคใหม่)

ประกาศ

สรุปข่าว

ข่าวมรณะ

ซิสเตอร์ลูเชีย อันที แซ่ตัน (ซิสเตอร์คณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์) พระได้รับไปเมื่อวันเสาร์ที่ 20
กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 ด้วยโรครุนแรง รวมอายุได้ 86 ปี

วันที่ 20 - 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 สวดภาวนาและพิธีมิสซาที่วัดน้อยโรงเรียนนาเรีวุฒิ

วันอังคารที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 เวลา 09.30 น. มีพิธีมิสซาปลงศพที่วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง
โดย คุณพ่อเทพรัดน์ ปิติสันต์ เป็นประธาน และเคลื่อนศพไปฝัง ณ สุสานของวัด ขอคำภาวนาให้กับ
ซิสเตอร์ลูเชีย อันที แซ่ตัน ผู้ที่นี้ได้จากไป

ประวัติ

จิตเตอร์เกิดเมื่อวันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 1924 ที่ ต.โพรงมะเดื่อ อ.เมือง จ.นครปฐม บิดาชื่อนาย โทมัส ส่ง แซ่ตัน มารดาชื่อ นางมารีอา เจียม เป็นสัตบุรุษวัดหนองหิน จิตเตอร์เข้าอารามเมื่ออายุ 25 ปี โดยที่สาวได้แนะนำให้รู้จักกับคณะ ธมอ. ที่โรงเรียนนารีวุฒิ ซึ่งตามปกติทางคณะจะรับเยาวชนอายุไม่เกิน 20 ปี ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องอายุ แต่ที่สุดโครงการของพระก็ได้บรรลุเป้าหมาย

ปี 1952 ทางคณะได้ส่งไปเข้านวกภาพที่ประเทศอินเดียพร้อมกับเพื่อนผู้ฝึกหัดอีกคนหนึ่ง แม้จะต้องลำบากเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ใช่อุปสรรค และด้วยความมีน้ำใจดีที่แน่วแน่นในการรับใช้พระองค์ จิตเตอร์ลูเซียก็ได้เข้าพิธีถวายตัวเป็นธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ วันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 1954 เมื่ออายุ 30 ปี

หลังการถวายตัวก็กลับเมืองไทยเข้าประจำทำงานที่บ้านโป่ง หน้าที่การงานส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้าน ดูแลคนงาน ช่วยบริหารงานโรงครัว โรงซักของบ้านซาเลเซียน สับเปลี่ยนไปมาตามวาระ 2-3 บ้าน ท่านมีหัวใจของมารดาแท้ คอยสอดส่องดูแลไม่เพียงแต่คนงาน แต่สนใจทุกคน

สรุปปิดกิจกรรมวันเสาร์

เมื่อวันเสาร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 ตลอดทั้งวัน บรรดาเด็กๆ และเยาวชนของวัด ทั้งเด็กช่วยจาริดและเด็กที่มาร่วมกิจกรรมวันเสาร์ จำนวน 40 คน เดินทางไปจาริกแสวงบุญ ณ วัดนักบุญอัสสัมชัญ ซอนต้า อ่าเกอจอมบึง ได้รับการต้อนรับอย่างดีจากคุณพ่อสิทธิชัย เพ็ญคำ (เจ้าอาวาส) คณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ฯ จากนั้น ได้เดินทางไปทัศนศึกษา ณ อุทยานธรรมชาติวิทยา ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และได้เล่นน้ำกันอย่างสนุกสนานที่น้ำตกเก้าชั้น (น้ำตกเก้าโจน) อ่าเกอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พวกเขาได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และความสนุกสนาน นอกนั้น ยังได้ข้อคิดและคติสอนใจจากการอบรมที่ครูคำสอนจัดให้ตลอดวันอีกด้วย ทุกคนต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า "สนุกและประทับใจจริงๆ" ขอขอบคุณทุกท่านที่สนับสนุนการไปจาริกแสวงบุญและทัศนศึกษาในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณกัลยา สุนทรอภิวัฒน์ คุณพิทักษ์ - คุณศิริพร ชิดเครือ และโรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย สนับสนุนอาหารว่าง น้ำผลไม้ และน้ำดื่ม

ประชุมผู้ปกครองนักเรียนชั้น ป.3 - ม.2

วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 เวลา 10.30 น. (หลังมิสซาสาย) ขอเชิญพ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียนชั้น ป.3, ป.4, ป.5, ป.6, ม.1, ม.2 ร่วมประชุมเพื่อเตรียมเด็กเข้าค่ายคำสอนในเดือนมีนาคมที่จะถึงนี้ ประชุม ณ ห้องประชุมอาคารสามัคคีธรรม

ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	มีนาคม 2010 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 28 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ อัลฟองโซ เซาว์ - อูเซีย ทวี รุจิรัตน์ สุขสำราญ ฆัตบุรุษทุกคน โมทนาคุณนักบุญเบเนดิกโต	ลูก - หลาน วัด คุณเอ็นดู
จันทร์ที่ 1 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ อันเดร ธวัชไชย แสงเทียน อุทิศแด่ การโล สยาม - มาริอา ผู้ซื้อ สังฆรัตน์	ภรรยา - ลูก คุณชะโลม-คุณประเสริฐ
อังคารที่ 2 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต สุขสำราญ คุณวิชุดา โสภนชาติ สุขสำราญ คุณสำรวม แสงเทียน	คุณวิชุดา คุณสำรวม
พุธที่ 3 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ โยเซฟ ปรีดา กษेत्र์ทวา อุทิศแด่ จินดา - เทเรซา แด้ม อุ๋นทร์พยั	ญาติพี่น้อง คุณปรานอม
พฤหัสบดีที่ 4 19.00 น.	น.กาสิมිර สุขสำราญ พระสงฆ์และนักบวช อุทิศแด่ ยอห์นบอสโก อุทรนา กำมัน	คณะเซอร์รี่ คุณจันทรา - คุณวีรดา
ศุกร์ที่ 5 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต สุขสำราญ ผู้สูงอายุ อุทิศแด่ มาร์การิตา โอ สุขสมัย	กลุ่มผู้สูงอายุ ลูก
เสาร์ที่ 6 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ เปโตร สมพิศ ธรรมกรสุขศิริ (ครบ 3 ปี) อุทิศแด่ โยเซฟ กิจ - ฟรังซิสกา อยู่เกีย ทรัพย์เย็น เกลอมนัด ยุทธ ทันสนายุทธ	ครอบครัวคุณนงลักษณ์ คุณสมปอง